

[Poul Nilsson.]

fra statens side i alt beløber sig til ca. 96 mill. kr.

Vi ved tillige, at forholdene for 1958-59 yderligere vil ændre sig, idet der er vedtaget en ny lønningslov, der for statsbanernes vedkommende alene vil give forøgede udgifter, der vil vise sig i en stigning på ca. 10 pct., og hertil kan man så lægge de portioner dyrtidstillæg, som er kommet efter januarpristallet.

Af det, jeg indtil nu har sagt, må man vist erkende, selv om det ikke er særlig populært, at man må anvise veje, der i nogen grad kan ændre disse forhold. Tiden og stedet? Ja, de politiske forhold giver jo ikke mulighed for at se på Danmarks hele trafikproblem med mere rationelle løsninger for øje. Som før sagt: at forhøjelserne ikke er populære, kan bl. a. bevises derved, at man først nu efter i en lang periode ikke at have rørt ved taksterne forhøjer dem. Persontaksterne har fået en forhøjelse i 1954, og i 1955 fandt en forhøjelse sted for godstaksterne. I øvrigt vil jeg fremhæve, at det foreliggende lovforslag kun giver delvis kompensation. Samtlige takstforhøjelser er efter de foretagne beregninger anslået til at give en merindtægt på ca. 44,5 mill. kr., dog under forudsætning af en lige så stor benyttelse af det eksisterende materiel som hidtil, og om dette kan der intet siges på nuværende tidspunkt; her vil tiden tale.

Jeg finder ingen anledning til på nuværende tidspunkt at gennemgå de mange paragraffer. Dette vil vi få lejlighed til i et udvalg, som jeg på et senere tidspunkt vil foreslå nedsat. Derimod vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om han her i dag kan sige noget om driftsforholdene i nærtrafikken. Når jeg rejser dette spørgsmål nu, skyldes det bl. a. den omtale, som nærværende lovforslag har fået i pressen. Efter det, jeg har kunnet læse mig til, er der indtil nu ikke rejst principielle indvendinger mod takstforhøjelsen, der begrundes med, at der skal skabes en bedre rentabilitet for de danske statsbaner. Der er derimod specielt i den københavnske presse skrevet meget om forhøjelserne af taksterne i Københavns nærtrafik, og af bladene fremgår det, at såvel erhvervsorganisationer som kommunalfolk vil søge forhandling med et kommende udvalg for

over for dette at frembære deres ønsker og synspunkter. Disse eventuelle deputationer skal selvfølgelig være velkomne, ligesom deres synspunkter selvfølgelig vil blive taget under velvillig overvejelse, som god skik er i det høje ting. Men måske kunne den højtærede minister allerede i dag give tinget nogle oplysninger om økonomien og driftsforholdene i nærtrafikken sammenlignet med den øvrige statsbanedrift. Kan ministeren dette, og det håber jeg, vil en sådan saglig redegørelse utvivlsomt blive hilst med glæde af såvel offentligheden i almindelighed som af de mange statsbanekunder, der jo vitterlig er i den københavnske nærtrafik. Jeg er imidlertid helt klar over, at der her er mange forhold og mange problemer, der skal tages i betragtning, så skulle den højtærede minister ikke her i dag kunne give oplysningerne, vil jeg være tilfreds, om vi senere kan få spørgsmålet belyst og drøftet i det kommende udvalg. Thi vi må vistnok erkende, at der her er et problem — og et problem, som berører mange mennesker.

I den tid, der har været til min rådighed, har jeg i sagens mange akter kunnet læse mig til, at disse nærtrafikproblemer, ikke mindst de økonomiske, meget ofte har været til debat her i det høje ting, og dette uanset hvem der har beklædt ministerposten. Jeg tror i øvrigt ikke, at jeg vurderer situationen forkert, når jeg forudsår, at disse problemer også vil komme til behandling her i dag, og jeg føler mig overbevist om, at denne, må jeg sige myte om takstpolitikken i nærtrafikken vil blive sagligt belyst. Vi må fra alle sider være interesseret i at gøre vort til, at ingen af DSBs mange gode kunder kan have nogen berettiget formodning om, at de bliver uretfærdigt behandlet, eller kan have en følelse af, at de er genstand for en forskelsbehandling i den lovgivning, som nu skal vedtages, og som skal danne grundlag for de danske statsbaners takstpolitik.

Med disse bemærkninger kan jeg på den socialdemokratiske gruppes vegne anbefale det foreliggende lovforslag. Jeg tilsiger gerne en saglig og en fordomsfri og hurtig behandling her i det høje ting.

Holmberg: Det lovforslag, vi her har til behandling, er et forslag til en helt ny lov